

Oczyszczenie synów Lewiego

„Lecz któż będzie mógł znieść dzień przyjścia jego i kto się ostoï, gdy się on okaże? Bo on jest jako ogień roztopiający i jako mydło blecharzów. I będzie siedział roztopiając i wyciszczając srebro i oczyści synów Lewiego i przepławi ich jako złoto i jako srebro i będą ofiarować Panu dar w sprawiedliwości” – Mal. 3:2-3.

Rozumiemy, że to oświadczenie odnosi się do manifestacji naszego Pana zarówno podczas pierwszego przyjścia jak i przez cały wiek Ewangelii. On okazuje się w sensie dania się poznać tym, którzy posiadają prawe serca, aby mógł pomagać im w postępowaniu Jego śladami. Lecz szczególnie objawia się On im w obecnym czasie. Żydzi podczas Jego pierwszego przyjścia oczekiwali większego Pośrednika niż Mojżesz, który był pośrednikiem starego Przymierza Zakonu. Mojżesz im powiedział:

„Proroka (większego Mesjasza) wam wzbudzi Pan Bóg wasz, z braci waszych, jako mię onego słuchać będziecie we wszystkim, cokolwiek do was mówić będzie. I stanie się, że każda dusza, która by nie słuchała tego proroka, będzie wygładzona z ludu” – Dzieje Ap. 3:22-23.

Tak więc oczekiwali tego wielkiego Mesjasza, większego Pośrednika Nowego Przymierza. Bóg powiedział: „Oto ja posyłam Anioła mego ... Anioła Przymierza, którego wy żądacie”. Oczekujecie większego niż Mojżesz, lecz będzie to oznaczać cięższe próby i doświadczenia, gdy się okaże ten większy. Powyższy tekst nie oznacza, że będzie przepławił literalne złoto i srebro, lecz jest to oczyszczenie ludu Bożego. Będą oni uwolnieni od nieczystości, aby mogli ofiarować Panu przyjemną ofiarę. Tymi synami Lewiego w pozafiguralnym znaczeniu są domownicy wiary. Jest im dana propozycja, aby składali Panu ofiarę, aby „stawiali swe ciała ofiarą żywą”. Tacy gdy tak czynią, w pełni ofiarując się, będą kapłanami, a wielki Mesjasz będzie Najwyższym Kapłanem. Będą oni ofiarować Panu przyjemną ofiarę w sprawiedliwości. Dzieło to odbywało się przez cały Wiek Ewangelii, a ponieważ jesteśmy teraz przy końcu tego wieku, mają zastosowanie bardziej krytyczne próby i będą one stosowane aż do kompletnego rozwoju tego duchowego domu Lewiego, pozafiguralnych kapłanów i Wielkiej Kompanii.

Tekst odnoszący się do całkowitego okazania się Mes-

jasza począwszy od Jordanu – okazanie się osiągnięte szczyt podczas Jego objawienia się podczas wtórej obecności. Mesjasz – Głowa tego większego proroka niż Mojżesz – został najpierw wzbudzony. Potrzeba całego Wiek Ewangelii, aby wzbudzić ciało tego większego Pośrednika i pozafiguralnego Mojżesza.

CAŁKOWICIE OCZYŚCI SWÓJ LUD

Oświadczenia „kto się ostoï, gdy się on okaże?” nie należy rozumieć, że oznacza ono, iż wszyscy będą w pozycji stojącej w czasie Jego okazania się. Będą tam niektórzy, którzy będą myśleć, że stoją, lecz w rzeczywistości nie będą w ogóle w łasce Bożej. Lecz znaczenie tego tekstu, naszym zdaniem, jest pytaniem o to, kto wytrzyma próbę w czasie Jego okazania się. Jak na przykład w czasie pierwszej obecności przyszedł On do swoich, do żydowskiego narodu, lecz oni Go odrzucili i ukrzyżowali. Było tam niewielu takich, którzy wytrzymali próbę. Jan Chrzciciel powiedział:

„Wyczyści bojowisko swoje i zgromadzi pszenicę swoją do gumna” – Jan 3:12.

Rozumiemy, że tekst ten odnosi się do tego dzieła oczyszczenia szczególnie dziś, podczas okresu żniwa bardziej dokładnie niż na przestrzeni całego Wiek Ewangelii, kiedy jest próbowanie, doświadczenie i przesiewanie Pańskiego ludu. Kto się ostoï na próbie, która udowodni, kto jest członkiem ludu Bożego? Pan obecnie rozstrzyga, kto należy do poświęconej klasy.

Dostrzegamy, że podczas pierwszej obecności jedynie mała garstka żydowskiego narodu przyjęła Jezusa, pozafiguralnego Pośrednika Nowego Przymierza, gdy rozpoczął On próbę klasy Lewitów. Podobnie dziś znajdujemy odrzucenie nominalnego kościoła, który został uznany jako niegodny pod wieloma względami – nie odrzuconego na wieczne męki, nie na wtórą śmierć, lecz raczej przez ujawnienie, że wszyscy oni nie są godni zakwalifikowania ich ani do kapłanów, ani do Lewitów, przysposobienia ich jako sług Nowego Przymierza, które ma być przez nich dane dla wszystkich ludzi. Rozumiemy, że w tym obrazie Pan prawdopodobnie użył dwóch metali (oba kosztowne, lecz jeden kosztowniejszy od drugiego) dla przedstawienia kapłanów i Lewitów, „maluczkiego stadka” i „wielkiej kompanii”. Dostrzegamy także, że Nowe Przymierze jest w procesie wprowadzania przez cały Wiek Ewangelii, lecz to przymierze nie przyniesie korzyści dla Izraela i dla świata przed rozpoczęciem się Tysiąclecia. Wpierw musi być Pośrednik. Ten Pośrednik wzięt

początek od Pana Jezusa Chrystusa, Najwyższego Kapłana. Wtedy zgodnie z Boskim postanowieniem zostało Mu dodane podkapłaństwo, wszyscy ci, którzy mają być pozafiguralnymi Lewitami, posłami i sługami Nowego Przymierza. Usprawiedliwione człowieczeństwo ze wszystkich takich stanowi „lepsze ofiary”, które będą ofiarowane. Podczas skompletowania przy końcu Wieku Ewangelii wszystko będzie gotowe – kapłaństwo, Lewici i krew Nowego Przymierza – dla zadośćuczynienia sprawiedliwości, bezzwłocznego udzielenia błogosławieństw pośredniczego królestwa dla Izraela, a przez niego dla wszystkich ludzi.

Może powstać pytanie, co to jest „dar w sprawiedliwości” wymieniony w tematowym tekście? Ofiarowanie obecnie podejmowane dla Boga jest ofiarą Kościoła:

„Stawiajcie ciała wasze ofiarą żywą” – Rzym. 12:1.

Najwyższy Kapłan oczyszcza tych członków swego ciała przez udzielenie im potrzebnych doświadczeń każdego dnia, aby mogli coraz więcej uczyć się woli Bożej – aby bardziej zupełnie wyrzekli się ziemskich rzeczy i mogli osiągnąć podobieństwo charakteru naszego Pana Jezusa. To oczyszczenie nie przychodzi całkowicie od razu i nie kończy naszej ofiary, lecz w naszych codziennych doświadczeniach Pańskie karania przychodzą w tym celu, aby Jego wola mogła w nas być wykonywana bardziej doskonale. On udziela nam tych doświadczeń dzień po dniu, tak aby otrzymując je mogli uczyć się, jaka jest Jego wola, abyśmy mogli ukończyć w sprawiedli-

wości ofiarę, która się rozpoczęła.

Gdyby ktoś zapytał, w jaki sposób możemy być członkami Wielkiego Rafinatora i jednocześnie być członkami domu Lewiego, który jest rafinowany, odpowiadamy, że jest to obraz ogólnie nam przedstawiony w Piśmie Świętym, że Chrystus jest Głową Ciała w sensie formalnym, a my jesteśmy traktowani jako członkowie Jego Ciała nawet teraz przed naszym pełnym, kompletnym i ostatecznym przyjęciem jako tacy w „pierwszym zmartwychwstaniu”. Pan jako „Głowa” przeszedł do chwały, a my mamy być wraz z Nim. Od czasu naszego przyjęcia i spłodzenia z ducha świętego jesteśmy traktowani jako członkowie Jego Ciała w perspektywny sposób zakładając, że uczynimy swe powołanie i wybranie pewnym. Wtedy znów w innym znaczeniu tego słowa użyje właśnie tych, których oczyszcza jako swych współpracowników i pozwoli im wziąć udział w dziele pojednania, w dziele oczyszczania – pomiędzy nimi są tacy, którzy są nauczycielami braci – aż do osiągnięcia – jak to mówi apostoł – zupełnego wzrostu męskiego w Chrystusie (Efezj. 4:13). Tak więc teraz dzieło oczyszczenia, dzieło powiększania się Ciała Chrystusowego postępuje naprzód; angażowanie różnych członków Ciała Chrystusowego przebiega nadal, a wszystko na skutek faktu, że nasz Pan jest Głową Ciała.

Tłum. z ang. A. Z.

W.T. XI-1910(4708)

Watch Tower
R-4708 (1910 r.)
„Straż”